

بررسی ارتباط بین رشد و عدالت اقتصادی در ایران؛ مقایسه با کشورهای در حال توسعه

حامد رفیعی^۱، سیدشهاب میرباقری^۲، حامد اکبرپور^۳

^۱استادیارگروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه تهران، hamedrafiee@ut.ac.ir

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه تهران، sh.mirbagheri@ut.ac.ir

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه تهران، akbarpoor_hamed@ut.ac.ir

چکیده

در سده های اخیر، همواره مباحث توزیع درآمد از اهمیت ویژه ای برخوردار بود ولی به تدریج با ورود مسائلی چون نظریات رشد اقتصادی این دسته از مباحث در حاشیه قرار گرفت؛ اما دوباره پس از جنگ جهانی دوم اقتصاد توسعه با تأکید بر جنبه های اقتصادی توزیع درآمد در کانون توجه قرار گرفت. این مطالعه به منظور بررسی رابطه بین عدالت اقتصادی و رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه با استفاده از روش الگوی تصحیح خطای برداری (VECM) و تحلیل رابطه بلندمدت انجام گرفته است. نتایج این مطالعه برای ایران نشان دهنده این است که به ازای هر یک درصد افزایش در درآمد ملی، ضریب جینی $0/04$ درصد کاهش خواهد یافت. همچنین در صورت بروز هرگونه شوکی در کوتاه مدت به ضریب جینی ایران، در بلند مدت در هر دوره ۶۲ درصد از شوک تعدیل می شود یا به عبارتی برای تعدیل کامل اثر شوک به کمتر از دو دوره زمان احتیاج است. در بین کشورهای در حال توسعه کشور اروگوئه با کشش $0/76$ درصدی در رتبه نخست عدالت اقتصادی قرار دارد. نتایج حاکی از بهبود عدالت اقتصادی در صورت بهبود رشد اقتصادی است لذا سیاست گذاری در جهت بهبود پارامترهای اقتصادی به ویژه رشد اقتصادی در ایران می تواند به عدالت اقتصادی منجر شود.

واژه های کلیدی: رشد اقتصادی، عدالت اقتصادی، ایران، کشورهای در حال توسعه